

UDENRIGSMINISTERIET

EUROPAUDVALGET

(2. samling)

Alm. del - bilag 982 (offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

18. juli 2002

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Miljøministeriets notat samt grundnotat om forslag til Kommissionens beslutning om opstilling af kriterier og procedurer for modtagelse af affald på deponeringsanlæg i henhold til artikel 16 og bilag II i Rådets direktiv 1999/31/EF om deponering af affald.

P. H. Olsen

**Notat til Folketingets Europaudvalg om
Forslag til Kommissionens beslutning om opstilling af kriterier og procedurer for modtagelse af affald på deponeringsanlæg i henhold til artikel 16 og bilag II i Rådets direktiv 1999/31/EF om deponering af affald**

Forslagets formål er at få vedtaget specifikke kriterier og/eller testmetoder og tilknyttede grænseværdier for hver kategori deponeringsanlæg (inert affald (stabilt affald, uden organisk indhold), ikke-farligt affald og farligt affald). Forslaget opstiller kriterier og procedurer for modtagelse af affald på deponeringsanlæg.

Forslaget vurderes at påvirke miljøbeskyttelsesniveauet i Danmark positivt og at have en meget positiv indvirkning på beskyttelsesniveauet i EU.

Regeringen agter at stemme for forslaget. Regeringen vil, hvis der åbnes mulighed herfor, lægge vægt på, at fjerne de generelle muligheder for, at grænseværdierne i kriterierne for modtagelse af affald kan tillades overskredet.

MILJØstyrelsen
Husholdningsaffaldskontoret

9. juli 2002
3014-0029
jgh-mm/19, mse/6

Grundnotat om

Forslag til Kommissionens beslutning om opstilling af kriterier og procedurer for modtagelse af affald på deponeringsanlæg i henhold til artikel 16 og bilag II i Rådets direktiv 1999/31/EF om deponering af affald

MK D(2002) 220 505

Resumé

Forslaget opstiller kriterier og procedurer for modtagelse af affald på deponeringsanlæg. Kriterier og grænseværdier er opstillet for hver enkelt deponeringskategori og kan sammenholdes med resultaterne af en testning af affaldet. Endvidere angiver forslaget prøveudtagningsmetoder og prøvemethoder.

1. Status

Ved Rådets vedtagelse af direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (deponeringsdirektivet) blev det samtidigt vedtaget, at tilpasningen af direktivets bilag først skulle være afsluttet den 16. juli 2002 – herunder at der i henhold til direktivets artikel 16 skulle nedsættes et udvalg, der skulle bistå Kommissionen med den nødvendige tilpasning af direktivets bilag til den videnskabelige og tekniske udvikling.

Danmark har været repræsenteret i udvalget og har (i samarbejde med Holland, Frankrig og England) lagt meget arbejde i at få tilvejebragt grundlaget for Kommissionens udarbejdelse af forslaget.

Den 17. juni 2002 sendte Kommissionen ovennævnte forslag om tilpasning af deponeringsdirektivets bilag til medlemslandene. Forslaget har hjemmel i deponeringsdirektivet samt artikel 175 i TEF, hvilket betyder, at de enkelte medlemsstater har mulighed for at indføre strengere nationale regler begrundet i hensynet til miljøet.

Der skal stemmes om forslaget den 23. juli 2002 ved komitéprocedure (procedure III a).

2. Formål og indhold

Kommissionen anfører, at forslaget formål er at få vedtaget specifikke kriterier og/eller testmetoder og tilknyttede grænseværdier for hver kategori deponeringsanlæg (inert affald (stabilt affald, uden organisk indhold), ikke-farligt affald og farligt affald).

Kommissionen oplyser, at forslaget er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, som blev nedsat ved artikel 18 i affaldsrammedirektivet.

Forslaget opstiller kriterier og procedurer for modtagelse af affald på deponeringsanlæg som foreskrevet i deponeringsdirektivet, navnlig direktivets bilag II.

Af forslagets artikel 6 fremgår det, at beslutningen (forudsat at der opnås kvalificeret flertal ved afstemningen) træder i kraft den 16. juli 2004. Endvidere fremgår det, at medlemsstaterne skal sikre, at de anførte kriterier i afsnit 2 skal benyttes senest fra den 16. juli 2005.

Afsnit 1

I afsnit 1 beskrives den procedure, hvorefter det skal afgøres, om affald kan modtages på et deponeringsanlæg. Proceduren er inddelt i tre niveauer:

Niveau 1: Grundlæggende karakterisering / testning

Som hovedregel skal der foretages en grundlæggende testning af affaldet. Dette indebærer en fuldstændig karakterisering af affaldet med alle de oplysninger, der er nødvendige for en sikker deponering af affaldet. I forslaget er angivet basiskrav til indholdet af disse oplysninger herunder, at der som udgangspunkt skal tilvejebringes oplysninger om affaldets sammensætning og udvaskningsegenskaber. De prøver, der indgår i den grundlæggende testning af affaldet, skal som minimum omfatte de prøver, der foretages i forbindelse med overensstemmelsestestningen, jf. niveau 2.

Resultaterne fra den grundlæggende testning giver oplysninger, der kan sammenlignes direkte med de i forslagets afsnit 2 angivne modtagelseskriterier for hver af kategorierne af deponeringsanlæg (inert affald, ikke-farligt affald og farligt affald).

Niveau 2: Overensstemmelsestestning

Når der er gennemført en grundlæggende testning af en affaldstype (og det samtidigt forudsættes, at affaldstypen er optaget på et deponeringsanlægs positivliste - dvs. en liste over affaldstyper, der er godkendt til deponering på anlægget -

skal der foretages en regelmæssig kontrol (dvs. minimum én gang årligt) ved efterfølgende leverancer af den pågældende affaldstype til deponering. Overensstemmelsestestningen skal foretages på baggrund af de kritiske parametre fundet ved den forudgående, grundlæggende testning.

Niveau 3: Kontrol på stedet

Hvert læs affald skal visuelt kontrolleres før og efter aflæsningen af affaldet, og der skal foretages kontrol af den medfølgende dokumentation. Medlemsstaterne skal fastsætte regler om, at der skal tilvejebringes et kontrolsystem, der sikrer, at der kun modtages affald til deponering, som er i overensstemmelse med den medfølgende dokumentation, herunder at den affaldstype, der ønskes deponeret, skal være optaget på det pågældende deponeringsanlægs positivliste.

Afsnit 2

I forslagets afsnit 2 er opstillet kriterier for modtagelse af affald på deponeringsanlæg i de enkelte kategorier (inert affald, ikke-farligt affald og farligt affald). Der er angivet grænseværdier for udvalgte parametre og angivet under hvilke betingelser grænseværdierne kan fraviges. Affald kan således kun modtages på et deponeringsanlæg, hvis affaldet opfylder de i bilaget opstillede kriterier (eller er opført på den liste over typer af inert affald, der kan modtages uden prøvning) samt under forudsætning af, at det pågældende affald er optaget på positiv-listen for det anlæg, hvor affaldet ønskes deponeret.

Endvidere er beskrevet kriterierne for, hvornår visse typer af farligt affald (bl.a. asbestaffald) kan tillades deponeret på deponeringsanlæg for ikke-farligt affald.

Afsnit 3

I afsnit 3 angives prøveudtagnings- og prøvemethoder, som skal anvendes, når det skal afgøres, om en affaldstype kan modtages på et deponeringsanlæg.

Bilag A

I forslaget fastsætter Kommissionen, at kriterierne og procedurerne – under hensyntagen til Fællesskabets gældende lovgivning - ikke skal anvendes på affald fra prospektering, udvinding, behandling og oplagring af mineralressourcer fra minedrift, når det opbevares på stedet. Ved underjordisk opbevaring af affald er der i bilag A fastsat retningslinier for den sikkerhedsvurdering, der skal foretages. Opmærksomheden rettes i denne forbindelse mod, at der ikke foretages underjordisk opbevaring af affald i Danmark, og at teksten i bilag A derfor ikke forventes implementeret i den danske lovgivning.

Bilag B

Bilag B indeholder en oversigt over direktivets muligheder for affaldsdeponering samt eksempler på en mulig underinddeling af deponeringsanlæg for ikke-farligt affald.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er tale om en gennemførelsesforanstaltning af en allerede vedtaget rådsretsakt. Kommissionen har ikke redegjort nærmere for nærheds- og proportionalitetsprincippet. Regeringen vurderer, at forslaget ikke er i strid med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

4. Konsekvenser for Danmark

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Deponeringsdirektivet er implementeret i miljøbeskyttelsesloven (lov nr. 479 af 7. juni 2001), bekendtgørelse om deponeringsanlæg (nr. 650 af 29. juni 2001), bekendtgørelse om uddannelse af driftsledere og personale beskæftiget på deponeringsanlæg (nr. 647 af 29. juni 2001) og bekendtgørelse om affald (nr. 648 af 29. juni 2001).

Forslaget vil kræve en ændring af bekendtgørelse om deponeringsanlæg.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Økonomiske konsekvenser

Den samlede producerede affaldsmængde i Danmark (år 2000) på ca. 13 millioner tons er fordelt på 65% genanvendelse og 24% forbrænding; mens kun 11% (svarende til ca. 1,5 millioner tons) af affaldet blev deponeret.

Af den deponerede affaldsmængde på ca. 1,5 millioner tons i år 2000 udgør erhvervsaffald med 743.000 tons, behandlingsrest med 371.000 tons samt stor-skrald med 264.000 tons de væsentligste affaldstyper.

Forslaget vurderes at få økonomiske konsekvenser for forbrugere, erhvervsliv og offentlige myndigheder.

Da størstedelen af husholdningsaffaldet i Danmark forbrændes, vil forslaget have økonomiske konsekvenser for husholdningerne i relation til deponering af slagter og restprodukter fra forbrændingsanlæg. En mindre del af slaggen og restprodukterne deponeres. Denne del vil skulle gennemgå en grundlæggende

karakterisering inden affaldet første gang afleveres til deponering, og herefter vil der regelmæssigt blive krav om gennemførelse af overensstemmelsestestning.

En mindre del af den samlede mængde husholdningsaffald (hovedsageligt stor-skrald) går direkte til deponering, men da det i forslaget afsnit 2.2.1 vedrørende "Affald, der kan modtages på deponeringsanlæg til ufarligt affald uden testning" er angivet, at (ikke-farligt) husholdningsaffald, der er indsamlet særskilt, er undertaget for krav om karakterisering, vurderes deponeringen af denne del af husholdningsaffaldet ikke at medføre ekstraomkostninger for forbrugerne.

Forslaget vil få økonomiske konsekvenser for den del af erhvervslivet, som leverer affald til forbrænding (jf. ovenfor) samt leverer affald til deponering. Sidstnævnte vil som hovedregel skulle gennemgå en grundlæggende karakterisering første gang det afleveres til deponering, og herefter vil der regelmæssigt skulle gennemføres overensstemmelsestestning. De ekstra omkostninger ved tilvejebringelse af testresultater forventes pålagt forbrugerne.

Endelig vil forslaget få økonomiske konsekvenser for den del af de offentlige myndigheder, som leverer affald til forbrænding (jf. ovenfor) samt leverer affald til deponering. Både kommuner og amter har affald til deponering, hovedsageligt i form af vejopfej. Den årlige affaldsmængde af vejopfej ligger på ca. 50.000 tons.

På nuværende tidspunkt er det ikke muligt konkret at vurdere, hvor store meromkostninger kravet om affaldskarakterisering vil medføre for forbrugere, erhvervslivet og de offentlige myndigheder. Dette hænger sammen med, at flere af de standardiserede test, der skal anvendes i forbindelse med karakteriseringen er under udvikling. Det forventes, at standardiseringsorganet (CEN) har udviklet alle de nødvendige kontrol-, prøveudtagnings- og analysemetoder inden den 16. juli 2004, hvor medlemsstaterne skal have implementeret Kommissionens forslag i den nationale lovgivning.

Administrative konsekvenser

Da det er en forudsætning, at der foreligger relevant dokumentation ved aflevering af affald på et deponeringsanlæg, er der ikke krav om, at anlæggene selv skal bekoste test af det affald, som modtages på anlægget. Sammenholdt med de nuværende modtage- og kontrolprocedurer forventes de skærpede krav ikke at medføre en væsentlig forøgelse af de administrative opgaver for deponeringsanlæggene. Området er gebyrfinansieret, og en evt. mindre forøgelse af de administrative omkostninger vil derfor blive pålagt affaldsproducenterne.

Amterne, som er godkendelses- og tilsynsmyndighed for deponeringsanlæggene, forventes via affaldskarakteriseringen sammenholdt med positivlisterne for de enkelte deponeringsanlæg at få et bedre redskab til vurderingen af anlæggets miljøpåvirkning, når der meddeles miljøgodkendelse og foretages tilsyn på anlægget. Sammenholdt med at antallet af deponeringsanlæg i Danmark vil blive reduceret i de kommende år, forventes dette i administrativ henseende at opveje amternes ekstra tidsforbrug ved tilsyn med deponeringsanlæggenes efterlevelse af de nye modtage- og kontrolkrav.

På denne baggrund vurderes forslaget ikke at have administrative konsekvenser for godkendelses- og tilsynsmyndighederne.

Bortset fra de administrative omkostninger ved implementeringen af forslaget, giver forslaget ikke anledning til yderligere generel sagsbehandling (i form af klagesagsbehandling etc.) for staten. Samlet vurderes forslaget hverken at have økonomiske eller administrative konsekvenser for staten.

Da forslaget ikke indeholder krav om dataindsamling og/eller rapporteringsforpligtelser, vurderes implementeringen af forslaget ikke at give anledning til administrative konsekvenser for de offentlige myndigheder.

Beskyttelsesniveau

Forslaget vurderes at påvirke miljøbeskyttelsesniveauet i Danmark positivt, da forslaget generelt set er en skærpelse af de danske procedurer og kriterier for modtagelse af affald, jf. bilag 1 i deponeringsbekendtgørelsen.

Et forbedret kendskab til det deponerede affalds fysiske og kemiske egenskaber indebærer, at det fremover vil være muligt at tilrettelægge affaldsdeponeringen således, at affaldstyper med forskellige egenskaber i langt højere grad end i dag vil blive deponeret særskilt. Et forbedret kendskab til affaldets egenskaber vil bl.a. kunne anvendes til bedre at kunne bedømme (og forhåbentligt reducere) de tidshorisonter, hvor det vil være nødvendigt at skulle foretage perkolatopsamling og -monitering.

Forslaget vurderes endvidere at have en meget positiv effekt på beskyttelsesniveauet i EU.

5. Høring

Kommissionens forslag har været sendt i høring den 18. juni 2002 med høringsfrist den 1. juli 2002. Forslaget blev sendt til 72 interessenter.

Der er modtaget høringsvar fra 28 interessenter, hvoraf Amtsrådsforeningen (ARF), Kommunernes Landsforening (KL), Specialarbejderforbundet i Danmark (SID), DAKOFA, Kommunekemi A/S (KK), Dansk Vand- og Spildevandsforening (DANVA) og Dansk Energi (DE), Dansk Industri (DI), RenoSam, og Københavns Kommune (KbhK) har haft bemærkninger.

De fleste høringsvar berører primært, hvordan Danmark bør forholde sig ved implementeringen af forslaget. Derudover er der i flere høringsvar peget på, at forslaget indeholder flere forkerte terminologiske benævnelser.

ARF mener, at Kommissionens forslag mangler en belysning af kriterier for andre stoffer end de anførte. Forslaget mangler også en belysning af konsekvenserne for deponeringen af affald, herunder hvilke affaldstyper der hører hjemme i hvilke affaldskategorier, og hvad det betyder for deponeringskapaciteten og økonomien m.v.

ARF og DI mener, at listen over affald, der kan deponeres uden afprøvning, bør udvides. DI opfordrer på denne baggrund til, at Danmark alene stemmer for forslaget under den forudsætning, at de nationale myndigheder får mulighed for at tilføje andre affaldsfraktioner.

ARF mener endvidere, at det bør tydeliggøres, om affald i en "lavere kategori" altid kan deponeres i et depot for en "højere kategori". Det bør endvidere tydeliggøres, om affald ved behandling kan bringes fra en kategori til en anden. DAKOFA mener også, at det forekommer uklart, hvorvidt farligt affald, der lever op til kriterierne for deponering på enheder for ikke-farligt affald, fortsat lovligt må anvendes til deponeringsenheder for farligt affald.

ARF mener, det bør overvejes at finde en smidigere kontrolmetode end karakterisering af hvert parti for affald, der ikke opstår regelmæssigt.

SID mener, at det er vigtigt, at krav som sikrer et godt og sikkert arbejdsmiljø samt krav til uddannelse indarbejdes.

DAKOFA mener endvidere, at det forekommer uklart, hvorvidt farligt affald, som deponeres i dag, kan leve op til de anførte eluatværdier (laboratorietest for udvaskning fra affaldet). Det vil være uheldigt, hvis dette ikke er tilfældet.

DANVA anfører, at udgangspunktet med en grundlæggende karakteristik af affaldet synes som en god idé. Der kan dog sættes spørgsmålstegn ved om proceduren er tilstrækkelig, om de foreslåede parametre er de rigtige, samt om grænseværdierne er på det rigtige niveau.

DANVA mener, at opstillede grænseværdier som udgangspunkt bør overholdes, idet risikovurderinger kan tage fejl. DE mener modsat, at der er et stort behov for, at grænseværdier ikke skal opfattes som absolutte, men som karakteristiske værdier. KK mener, at de specifikke grænseværdier for ufarligt affald i relation til eksempelvis Barium, Cadmium, Chrom, Zink og DOC (opløst organisk stof) virker ret høje. DANVA mener generelt, at grænseværdierne er sat meget højt. DE mener, at ANC-parameteren (syreneutraliserende kapacitet) er for upræcis både som specifikation og som kriterium, hvorfor det bør udgå eller præciseres nærmere.

DE mener, at restprodukter, der klassificeres som ikke-farligt affald, burde gives undtagelse for udvaskningskravet.

Forslaget er blevet sendt i høring i *EF-specialudvalget for miljø*. *Dansk Energi* finder at grænseværdier skal være absolutte, men i spørgsmålet om dokumentation for overholdelse, idet dette ellers vil medføre at et gennemsnit af målingerne over en given tidsperiode skal ligge helt nede under 25 % af grænseværdien for at sikre overholdelse af kriteriet. Det afgørende bør derimod være et gennemsnit af en serie målinger. Desuden bør der ikke kræves kontrol af tilførsel af slagger og flyveaske mere end 1 gang om året, idet der er tale om meget ensartede produkter, ligesom der bør være mulighed for adgang til at dispensere, i år, hvor der ikke tilføres et depot mængder af restprodukter i nævneværdigt omfang.